

ΑΠΟΨΕΙΣ

Αργύρης Αργυριάδης

Η υγεία στο επίκεντρο;

12/06/2023 13:00

f FACEBOOK

t TWITTER

c COMMENTS

Αληθές είναι ότι τούτη η προεκλογική περίοδος είναι κάπως πιο ενδιαφέρουσα από την προηγούμενη. Η τελευταία αναλύθηκε σε έναν ανούσιο βερμπαλισμό που ξεκινούσε με τις υποτιθέμενες πιθανότητες κυβερνητικών συμμαχιών και κατέληγε στη μόνιμη επωδό της «μη συνεργασίας».

Όλοι όμνυαν στο όνομα της απλής αναλογικής, αλλά ουδείς επιθυμούσε να συνεργαστεί με οποιονδήποτε. Σήμερα, όμως, τα πράγματα είναι κάπως διαφορετικά. Συζητάμε για τη φορολογική πολιτική (έστω κι αν διαφωνούμε), ενώ αίφνης αρχίσαμε να συζητάμε και για το σύστημα υγείας της χώρας. Τα προεκλογικά προγράμματα των κομμάτων, μάλλον, δεν μας κάνουν σοφότερους. Οι διαδοχικές, όμως, αποτυχίες του συστήματος μας κάνουν πιο ανήσυχους.

Κως, Νέα Μάκρη Αττικής και Ουρανούπολη Χαλκιδικής. Τρεις συμπολίτες μας και ένα κυφορούμενο έχασαν τη ζωή τους σε τρεις διαδοχικές ημέρες. Και στις τρεις περιπτώσεις καταγράφηκε μεγάλη καθυστέρηση διακομιδής τους σε νοσοκομείο. Το ΕΚΑΒ άργησε πολλές ώρες σε όλες τις περιπτώσεις. Άλλη μια απόδειξη ότι «μείνουμε Ευρώπη» στα λόγια. Η απόσταση μέχρι το να «γίνουμε Ευρώπη» παραμένει μεγάλη.

Τις πταίει; Εάν διαβάσουμε τα προγράμματα των κομμάτων φτάνει οι άλλοι, οι προηγούμενοι και προφανώς η έλλειψη χρημάτων. Πόσο αληθές, όμως, είναι αυτό; Και πως θα βρεθούν οι αναγκαίοι οικονομικοί πόροι όταν από τον επόμενο χρόνο ξαναμπάνουμε σε πολιτικές λιτότητας και απαιτούμενων υψηλών πλεονασμάτων;

Εάν διαβάσουμε την τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα «προφίλ υγείας» (State of Health in the EU) των κρατών-μελών και τα συγκρίνουμε με τη χώρα μας θα βρούμε πολλές απαντήσεις. Πρώτα-πρώτα θα διαπιστώσουμε ότι όντως η υποχρηματοδότηση μαστίζει (και) το χώρο της υγείας. Η Ελλάδα διαθέτει το 7,8% του ΑΕΠ στην υγεία σε σύγκριση με το 9,9% που αποτελεί τον κοινοτικό μέσο όρο. Οι κατά κεφαλήν δαπάνες ανέρχονται στη χώρα μας σε 1.603 ευρώ (προσαρμοσμένο ποσό ανάλογα με την αγοραστική δύναμη). Το ποσό αυτό είναι χαμηλότερο από το ήμισυ του μέσου όρου της ΕΕ που ανέρχεται σε 3.523 ευρώ. Η ίδια έκθεση, όμως, φανερώνει και κάτι διαφορετικό. Ως ποσοστό των τρεχουσών δαπανών για την υγεία, το 44% των συνολικών δαπανών για την τελευταία, διατέθηκαν για ενδονοσοκομειακή περίθαλψη. Ο αντίστοιχος ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 29%. Σχεδόν 30% των κονδυλίων δαπανήθηκαν για φάρμακα και ιατρικά είδη. Ποσοστό πολύ υψηλότερο από το μέσο όρο της ΕΕ που είναι μόλις 18%. Συμπέρασμα: δαπανούμε λίγα για μια υγεία που μας κοστίζει πολλά! Υποχρηματοδότηση και σπατάλη πάνε μαζί στον τομέα της υγείας. Η ανωτέρω ενδογενής αντίφαση συμβάλλει σε μεγάλο ποσοστό στα χάλια που βιώνουμε καθημερινά.

Μπορεί να αλλάξει κάτι; Πρώτα-πρώτα τα κόμματα πρέπει να αποφασίσουν και περισσότερα χρήματα να δαπανήσει το κράτος για την υγεία και ορθολογικότερη διαχείριση να επιτελεστεί. Μπορεί να γίνει τούτο σε ένα ζοφερό οικονομικό περιβάλλον; Μπορεί. Είναι ζήτημα επιλογών. Δεν είναι λαϊκισμός να καταδεικνύουμε ότι ήταν αχρείαστες οι προσλήψεις 1.000 ατόμων στην πανεπιστημιακή αστυνομία. Πολλοί λιγότερες προσλήψεις σε οδηγούς ασθενοφόρων και διασώστες ίσως θα είχαν σώσει τους συμπολίτες μας.

Πέραν της ιεράρχησης κοινωνικών προτεραιοτήτων απαιτείται και ορθολογική διαχείριση των πόρων. Οι εξωσυμβατικές προμήθειες των νοσοκομείων πρέπει να περιοριστούν, ενώ το κάθε νοσοκομείο θα πρέπει να είναι υπεύθυνο για τους διαγωνισμούς και προμήθειές του, όπως και για τα τυχόν ελλείμματα που παράγει όταν το κόστος ξεφεύγει. Όσο και εάν ακούγεται παράδοξο μέχρι το 2010 τα νοσοκομεία μας δεν συνέτασσαν καν οικονομικές καταστάσεις. Δεν γνώριζαν τι έσοδα και τι έξοδα είχαν ούτε σε ετήσια ούτε σε καθημερινή βάση.

Τέλος, απαιτείται και ευελιξία. Αντίστοιχη με εκείνη που επιδείξαμε την περίοδο του κορονοϊού. Το καλοκαίρι για παράδειγμα θα πρέπει να προσαμβάνεται προσωπικό με συμβάσεις ορισμένου χρόνου για να καλύψει τις ανάγκες των νησιών που λόγω τουριστικού ρεύματος πολλαπλασιάζονται. Οι πόροι του Ταμείου Ανάκαμψης πρέπει να δρομολογηθούν και στην Υγεία, ενώ, τέλος θα πρέπει να αυξηθούν τα κίνητρα για δωρεές στον τομέα της υγείας. Δεν μπορεί το κράτος να θεσπίζει συντελεστή υπεραπόσβεσης της διαφημιστικής δαπάνης μιας επιχείρησης (120%) και να μην κάνει το ίδιο στην περίπτωση δωρεών στον τομέα της υγείας. Θα μπορούσε, επίσης, να θεσπιστεί και ο θεσμός της «υιοθεσίας» θέσεων εργασίας στα νοσοκομεία. Η υπόθεση στην Κω ανέδειξε το εξής τραγελαφικό. Οι απόδημοι Κώοι της Αυστραλίας και της Αμερικής είχαν δωρίσει δύο σύγχρονα ασθενοφόρα στο νησί. Δεν λειτουργούν λόγω έλλειψης οδηγών και διασώσων. Είμαι βέβαιος ότι εάν το ήξεραν θα φρόντιζαν να δωρίσουν και το κόστος εργασίας των συγκεκριμένων ανθρώπων. Και σίγουρα θα θρηνούσαμε λιγότερες απώλειες...

*Δημοσιεύθηκε στη "ΜτΚ" στις 11.06.2023

Δημοφιλείς Απόψεις

Σύνθια Σάπικα

Situationship: Η νέα σχέση

22/06/2023 18:00

Σάκης Μουτζής

Μία ανιαρή προεκλογική περίοδος

22/06/2023 16:00

Νίκος Ηλιάδης

ΑΠΘ-ΠΑΜΑΚ: Γιατί ο νόμος Κεραμέως έβαλε σε περιπέτειες τα πανεπιστήμια

24/06/2023 08:14

Κώστας Μπλιάτσας

Η μεγάλη πολιτική παρακαταθήκη. Του Κώστα Μπλιάτσας

22/06/2023 07:11

Κώστας Μπλιάτσας

Τι τέχεται η επούσα; Του Κώστα Μπλιάτσας

25/06/2023 21:56

MakThes Team

Η Νέα Δημοκρατία κέρδισε την εμπιστοσύνη των αποδημόνων. Του Νίκου Κορογιάννη

25/06/2023 14:45

Σάκης Μουτζής

Άντε να τελειώνουμε!

25/06/2023 14:30